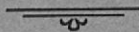


Kofoelma

Suomen Eläinsuojeluyhdistyksen
kiertofirjeitä

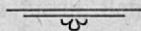


Tampereella
Tampereen Sentraalitejapainossa 1912

HELSINGIN
YLIOPISTON
KIRJASTO

Rokkoelma

Suomen Eläinsuojelusyhdistyksen
fiertofirjeitä



Tampereella
Tampereen Sentraalifirjapainosja 1912

N:o 1. Suomen Eläinsuojeluyhdistyksen haaraosastoille.

Eespäin mennään, ei oo elo unta,
Räy eespäin ihminen ja luomatunta.
W. R.

Suomen Eläinsuojeluyhdistyksen haaraosastojen luku on nyt lähes puoli sataa. Pari vuotta sitten oli eläinsuojeluyhdistysten luku maassamme yhtä suuri.

Näistä osastoista, joiden toiminnasta oikein ohjattuna maallemme olisi ei ainoastaan suunausta ja hyötyä vaan jotka vielä niin monipuolisesti voisivat edistää kansamme henkistä kehitystä ja kansallistaloudellista waurastumista, tyytyvät kuitenkin toiset ainoastaan nimelliseen olemassa-olemiseen, toiset sen sijaan, ilahduttawaa kyllä, toimivat reippaasti, lewittäen waloa ja neuwoja ympärilleen.

Samalla kun lausun wilpittömän tunnustukseni ja iloni niille osastoille, jotka „aineellisista waikeuksista huolimatta“, iskien, säälimättä särkien, owat murtaneet tietämättömyyden, itsekkäisyyden ja omanwoitonpyhynnin muuriin siksikin suuria aukkoja kuin ne werrattain lyhyellä toiminta-ajallaan owat tehneet, en woi olla surkuttelematta niiden osastojen kohtaloa, jotka nykyisen wapauden warjelemina, oikeuden turwaamina, hynystä tai toisesta owat tyypistäneet walon waakalinnun siiwet ja niinmuodoin estäneet sen onnea ja menestystä lewittäwää lentoa.

Tämmöiset huomautukset tuntuvat kenties lukijastani wähäpätöisiltä ja liioitetuilta, mutta, ystäwäni hyvät, työmme

on iänmaallista, welwoittawaa työtä — työtä, jota jokaisen joka tahtoo kantaa kunnan kansalaisen nimeä, on tehtävä ja jonka laiminlyöminen ei jää seurausfitta.

Emänyhdistys on joskus ennenkin kiertokirjeessään ja vuosikertomuksissaan huomauttanut osastoja niiden welvollisuuksista, mutta siitä huolimatta on laiminlyöty säännöissä ja yhteistyöhön liittymis-hakemuksissa selvästi esiteltyjä welvollisuuksia ja sitoumuksia.

Käydessäni kewättesästä ja kesänaitoina muutamissa haaraosastoissa huomaisin jo ennen aawistamani seikat osottautuwan tosiksi ja warsinaisiksi syyiksi edellä mainitsemini epäkohtiin.

Luettelen tässä muutamia niistä:

1) Suuri joukko osastoja on saanut alkunsa hetkisestä innostuksesta, jonka sitten jokapäiväiset huolet owat joko kokonaan sammuttaneet tai ainakin melkoisesti lamauttaneet;

2) Osastojen johtomiehistä on tavallisesti walittu paikkakuntalaisia, jotka jo ennestään toimitat jonkun muun aatteen innokkaina ajajina tai waltiollisen agitatioonin palveluksessa;

3) Nykyaikana toimitat jo ennen perustelut muut edistysseurat ja yhdistykset;

4) Ohjelman puute. Aste on vielä siksi uusi, etteiwät kenties johtomiehet aina ose selwillä siitä mistä milloinkin olisi keskusteltawa;

5) Warain puute.

Nämä ja samankaltaiset asianhaarat owat enimmäkseen olleet-syynä laimeaan toimintaan.

Mutta waikka ainakaan kaikki epäkohdat eiwät wallan helposti ole korjattawissa, voidaan niitä sittenkin melkoisesti lupistaa.

Mitä kohtiin 1 — 2 tulee niin ei tarwita muuta kuin että esimies-sellaisena aikana, jolloin jäsenet owat muista hommista wapaita, kokoonkutsuu yhdistyksen sellaiseen paikkaan, johon on helppo päästä, ja innostawalla puheella lietsoo mielet liekkiin. Myönnetään, että neuwo on pikemmin annettu

kuin toteutettu ja saadaanpa ehkä kahdesti jopa kolmasti turhaankin kokoonkutsua jäsenet, mutta lopulta seuraa sittenkin voitto, ja tulee olla tyytyväinen, jos saa aluksi edes kymmenekunta jäsentä kokoon.

Jos niin onnetonta olisi, ettei esimies itse tunne itseään kylliksi elähytetyksi aatteesta, niin wetäytyköön syrjään ja jättäköön toimensa toiselle!

Mitä sitten 3 ja 4 kohtiin tulee, niin täytyy ensinnäkin tehdä kokous niin viehättäväksi ohjelmansa puolesta, että muut kokoukset himmenewät sen rinnalla. Se on tosin maalla useasti vaikeata, mutta jos keskusteluaineeksi otetaan vuoden-aikaan kuuluvia suoranaista hyötyä tuottavia kysymyksiä, niin luulisi ainakin vanhempien ihmisten saapuwan niihin. Kun on ohjelmasta puhe, niin en voi olla huomauttamatta, että meillä yleisesti luullaan että kysymysten pitää olla syväsisältöisiä tai wiisaustieteellisiä, mutta se on erehdys. Ainakin maalla ja aluksi liikkukoot keskustelut mitä yksinkertaisimmissa asioissa. Niinpä luulisi meillä pariksi kuukaudeksi olewan työtä, jos otettaisiin seuraawat asiat pohdittawiksi: Karja-huoneiden siivoaminen talweksi; karjapihojen ja nawettain warustaminen kiviwikkeella, ettei eläinten hoitajain tarwitseji tehdä askareitansa ja eläinten seistä ja maata liassa ja loassa pitkän syksyn aikana; seuraukset siitä, että eläimiä pidetään lateisina syksyöinä ulkona; karjanhuoneiden warustaminen aakunoilla; ruokkimisen järjestäminen, s. o. kuinka monta elukkaa voi rehuwaroillaan elättää talwen ylitse ja kuinka monta ja mittä on teurasettawa; messästys j. n. e. — Vantujen ja muiden juurikasvien valmistuttua sopisi panna toimeen pulstat hewoslihapäiwälliset, joille ainakin isäntä ja emäntä kustakin talosta olisimat kutsuttawat.

Warat tekewät suurta haittaa. En voi muuta kuin huomauttaa sitä, mistä niin usein ennen olen huomauttanut: on wedottawa ja turwauduttawa kunnallishallitukseen, maamiesseuroihin, säästöpankkeihin ja aineellisesti hywinwoipiin yksityishenkilöihin, sekä arpajaisten, iltamien, y. m. samanlaatuisten tilaisuukfien sijään pääsymaksusta karttuwiin waroihin.

Tiedän että lukijani wetää suunsa hymnyyn viimeisiä lehoituksia lukiessaan, mutta puhun kokemuksesta, sillä johtamani yhdistyksen menot, jotka vuosittain owat waihdelleet 10,000 paikoilla, owat kaikki kootut yllä ehdottamillani keinoilla.

Ponnistakaa, ponnistakaa naiset ja miehet, voitto on olewa meidän. Wähät woimat ne juuria aikaansaawat. Muistakaa että kun on intoa, niin silloin on menestystäkin.

Eläinsuojelustoimistossa syyskuulla 1907.

L. K. Forstén.

A. Saffarainen.

N:o 2. Arwoifat esimiehet.

Maaseudulla piakkoin tapahtuwan synsteurastuksen johdosta pyydän saada huomauttaa herroja esimiehiä siitä, että he kirkko- ja sanomalehti-ilmoituksilla, esitelmiä pitämällä, kaitsejiamiehiä toimittamalla tutustuttaisiwat kansaa inhimillisempiin teurastustapoihin noudattamalla arm. aset. 14 p. elok. 1902.

Setimiten on hankittawa niinhywin myytäväksi kuin myös sopiwilla ehdoilla yleisölle käytettäväksi riittäwä määrä ampumakoneita liifakaluineen.

Toimistossa lokakuulla 1907.

L. K. Forstén.

A. Saffarainen.

N:o 3.

Toimistossa maaliskuulla 1908.

§ 1.

Yhdistyksen sääntöjen 9 §:n 4:sjä ensimmäisessä kohdassa luetaan:

Osasto on welvollinen tilaamaan 1 kpl. „Eläinten Osastävän“ kutakin 10 jäsentä kohti; osastojen on lähetettävä kertomus toiminnastaan äänenkannattajassamme julkaistavaksi, osastojen tulee ilmoittaa paikkakunnalla sattuneista aatetta koskevista tapahtumista j. n. e. sekä toimeenpanna yhteisiä kokouksia. Jos työlemme tahdotaan menestystä, niin olisi yllämainittuja määräyksiä noudatettava.

§ 2.

Viittäen 1 kpl. „Rotirohtola eläimille“=nimistä kuvalista kirjoitusta, pyydän osastoja ryhtymään sellaisiin toimenpiteisiin että mitä pikimmin saataisiin „rohtola“ kuhunkin maaseutuosastoon.

§ 3.

Viittäen kirjoituksen „Takatalwiwarastot“ sekä sääntöehdotuksen niille lausun sydämellisenä toivomukseni, että jo tämän talven aikana saataisiin waikkapa pienikin warasto kuhunkin maaseutuosastoon perustetuksi.

§ 4.

„Nautapaarman“ hävitystaisteluun on ryhdyttävä! Ohjeita saa Toimistosta.

T. R. Forstén.

A. Sallkarainen.

N:o 4. Suomen eläinsuojelusyhdistyksen haaraosastojen puheenjohtajalle.

Toimisto, marraskuulla 1908.

Suomen Eläinsuojelusyhdistys aikoo koettaa kertomukseensa toimivuodelta 1908 saada mitä täydellisimmän selonteon osastojen työstä, ja laan sen johdosta kunnioittaen pyytää että Te, arwoisa puheenjohtaja, hywäntahtoisesti tammifuun aikana 1909 lähettäisitte Toimistoomme, Fredrikinkatu 20, tietoja seuraawan ohjelman mukaan:

Osastonne wirallinen nimi ja toimintapiiri.

Perustamiswuosi, -kuukausi ja -päiwä sekä milloin wuositokousta tavallisesti wietetään.

Osaston perustajan nimi.

Osaston jäsenten luku osastoa perustettaessa sekä eri vuosina näihin asti. Syyt wähenemiseen tahti lisääntymiseen.

Ensimmäisen ja sitä seuraawien esimiesten nimet ja arwot sekä aika jolloin owat toimineet.

Jäsenmaksun suuruus.

Kuinka useasti on pidetty johtokunnan ja yleisiä kokouksia. Onko osasto — ja milloin — toimeenpannut yleisiä lääninä käsitittäwiä kokouksia tai ollut edustettuna sellaisissa kokouksissa.

Onko toimeenpantu eläinsuojeluspäiwä.

Onko toimeenpantu iltamia ja millä ohjelmalla. Osanotto.

Mitä on tehty koulunuorison ja lasten tutustuttamiseksi asiaamme.

Mitä on tehty lasten opettajain innostuttamiseksi.

Mitä on tehty typpyneemmän nuorison ja aikuisten wetämiseksi lippumme alle.

Onko hankittu esitelmänpitäjiä, onko paikkakunnan lehtiin toimitettu eläinsuojeluasiasiaa koskewia kirjoituksia ja lehotuksia.

Miten eläinrääkkäyksiä ylimalkaan on estetty.

Onko osasto palkannut kaitisijamiehiä ja onko ilmiannoista, jotka owat toteennäytetyt, annettu palkintoja. Kuinka monta wanhaa hewosta on otettu ja miten poisottaminen tapahtuu.

Mitä on tehty eläinten asuntojen parantamiseksi.

„ „ „ tulinajossa tapahtuvan eläinräätäkyksen
ehkäisemiseksi.

„ „ „ pikkulintujen suojelemiseksi.

„ „ „ huwimetsästyksen ja kalastuksen suhteen.

„ „ „ kuohitsemistyskymyksen johdosta.

„ „ „ teurastusasian selwittämiseksi.

Mitä on tehty ensimmäisen awun antamiseksi sairastuneille kotieläimille; mitä on tehty tafatalwen tuottamien kärsimysten helpoittamiseksi.

Miten hankkii osasto waransa j. n. e. —.

Näihin ja moniin muihin tydalaamme kuuluwiin kysymyksiin tahtoihin wastausta.

Sywin tiedän, että tämä monelle käy waikakksi. Syitä en woi luetella, waan luulen että, wälinpitämättömyyttä lukuunottamatta, rahan puute ja monet muut Suomi-äitiämme lyöwät ja pirstaawat yllätys- ja harjoittamispuuhat owat olleet syynä siihen, ettei ole woiu näitä kysymyksiä ja toimia hoitaa suotawalla tawalla. Wastattaa kumminkin, waikka eiwät wastaukset olisikaan suuremmoisia ja häikäiseviä. Mikä ujostelko wetämästä nätywiin pienimpiäkään tekojanne. Monesti olen nimittäin hawainnut, että osastot, luullen toimintansa ala-arwoiseksi, eiwät mainitse siitä mitään, joten siwullinen jää siihen luuloon että ne nukkumat. Näin emme saa tehdä, waan tulee meidän näyttää niille, jotka luulewat Suomen Eläinsuojelusyhdistyksen kuudentymmenen osaston tyhjää toimittawan, että tämä wartiojoukko hywin ymmärtää suuren tehtävänsä kansansa kaswatus- ja siwistystyössä, että Suomen monet kowat kokenut kansa ei istu toimeettomana nyt kun sen on onnistunut omilta hartioiltaan wierittää tuo rastas painajainen, joka lähes vuosikymmenen sitä rasitti, waan että se mielihywällä nyt wuorostaan rientää uskollisimman palwelijansa, melkein yksinomaisen tulolähteenä, kotieläimen tustia helpoittamaan, hywin tietäen sen kautta parantawansa omaa usein tukalaa toimeentuloansa.

Arwoisa puheenjohtaja, oi jospa tahtoissimme hymnärtää suuret welvollisuutemme ja tehtävämme, oi jospa nyt, kun maamies on saanut sadot aittoihinsa, rehut latoihinsa, ja huokeampi aika hälle koittaa, ryhtyisimme yhteistyöhön hänen kansansa taistelemaan henkisiä peikkoja: itsekkyyttä, omanwoitonpyyntöä, raakuutta ja julmuutta y. m. parempaa itseämme kahlehtiwia vihollisia vastaan! Warmaan ei silloin uusi huomen olisi kaukana, waan soisi maamme laulu, joka nyt monesti toiwottomana kajahtelee, innoffaana, toiwehikkaana, mukaansa tempaawana rakkaalla niemellämme.

Antakoon armias Luoja työllemme siunauksensa.

L. A. Forstén.

A. Saffarainen.

N:o 5. Arwoisa Esimies.

Wuoden päätyessä tahdon vielä kerran, niinkuin toiwon, asiamme warmemmaksi menestykseksi ja toimintamme helpoitukseksi huomauttaa muutamista seikoista.

1) Niinkuin Eläinten Ystävän 10 numerossa emänhydistyksen pöytäkirjan 4 p:ltä syyskuuta 6 §:ssä oli luettawana päätti yhdistys lähettää ensi kesäkuulla Lontoossa pidettävään eläinsuojeluskokoukseen oman edustajansa ja toiwoi haaraosastojen warojensa mukaisesti awustawan tätä yritystä.

Koska kieltämättä olisi asiallemme eduksi saada suuresta maailmasta uusia aloitteita, oppia ja tietoja, tahtoisin pyytää arwoisaa esimiestä ottamaan asian kokouksessanne keskusteltawaksi ja sitte viimeistään tammikuulla w. 1909 Toimistoon lähettämään tiedon a) ketä osasto haluaisi esittää edustajaksi Lontoon kokoukseen; b) mitä osaa eläinsuojelustyöstä osasto toiwoi edustajan erityisesti esiintuowan kokouksessa; c) kuinka suurella summalla osasto kannattaa edustajan lähettämistä.

Emänhydistyksen keskuudessa on ajateltu sopiwaksi hentilöksi neiti A. v. Konowia, koska hän enstijkin taitaa useampia kie-

liä, ja toiseksi koska hänellä on kaikki ne edellytykset sen asian, nimittäin juutalaisteurastusksymyksen esiintuomiseksi, jota emänyhdistys toivoo kokouksessa saatavan erityisesti pohdittavaksi.

Omasta puolestani tahdon vielä mainita ettei haaraosastojen tarvitse liian suurin uhrauksiin sitoutua. Urwelen saatavan matkan hywin kustannetuksi, jos kufin osasto keskimäärin ottaa kulujen suoritukseen osaa 5 markalla. Kuitenkin rohkenen huomauttaa aineellisesti varakkaampia osastojamme siitä, että joukossa on vielä toistaiseksi sellaisiakin osastoja, joille widenkin matkan uhraus tuottaa vaikeuksia. Kufin kustannuksiin osaa ottawa osasto saa sitte edustajan antaman painetun matkakertomuksen. — Siis tammikuulla wiimeistään lähettäkää vastaukset.

2) Waroista puhuttaessa pyytäisiin haaraosastoja rahaa-asiainsa tasapainossa pysyttämiseksi kääntymään paikkakunnillaan toimiwien maamiesseurojen, säästöpankkien johtokuntien ja kunnallishallituksen puoleen, että ne waltion antamista apurahoistaan, mahdollisista woittowaroistaan tai kuntien wiinawero-osuuksista luowuttaisiwat osan eläinsuojeluasian edistämiseksi paikkakunnalla.

3) Koska lapsisamme on maamme tulewaisuuden toivo, niin on työmme etupäässä kohdistettawa lasten kehittämiseksi eläinsuojeluasialle. Wälttämätöntä olisi sen wuoksi, että ne haaraosastot, jotka vielä eiwät ole perustaneet Sylwiapiirejä, ryhtyisiwät ensi tilassa niitä perustamaan. Niinkuin säännöistämme ilmenee on jokainen 15 vuotta nuorempi kansalainen oikeutettu kuulumaan Sylwiapiiriin. Maksu on 25 penniä, jonka suorittamalla jäsen saa Sylwiamerkin ja toimi-ohjeet. (Ne saadaan tilata Toimistostamme.)

Kaikki kansakoulujen ja ylimalkaan lasten opettajat owat kutsuttawat wapaajäseniksi osastoihin.

4) Innostuksen ylläpitämiseksi haaraosastoissa liitän mukaan Yhdistyksen marsjin, joka olisi kunkin jäsenen opetettava laulamaan ja lausumaan. Kokouksissa on se sowelias esitettäväksi. (Saadaan tilata Toimistosta; hinta 25 p.)

5) Haaraosastojen on hankittava yhdistyksen säännöt, joita seuraa jäsenkortti, ja owat ne ilmaiseksi jäsenille annettawat. (Saatawana Toimistosta 10 p:llä kappale.)

6) Paikkakunnan nimismies ja poliisit owat kutsuttawat osastoihin wapaajäseniksi.

7) Ja lopuksi en woi olla haitkealla mielellä huomauttamatta ja itäwää mieltäni ilmaisematta siitä laimeudesta ja wälinpitämättömyydestä, mikä monessa haaraosastossa walitsee työmme ja welwollisuuksemme täyttämiseen nähden. Raskaalta tuntuu yksin kantaa kuormaa, jota, jos mitään, perille wietynä tuottaisi runsaasti yhteistä siunausta. Ei ole hauskaa kuulla osastojen esimiehen luo saapuesssa, niinkuin joskus on tapahtunut, puheen kääntyesjä näihin kiertokirjeisiin, joita esimiesten waiwoja säästääkseni olen koettanut kähäellä: „Kyllä tänne tuli kirje emänyhdistykseltä, waan en ole vielä awannut ja minne lienee nyt kadonnut“ j. n. e.

Jos asia todellakin on niin vähäarwoinen ja wastenmielinen niin olisihan parasta ilmoittaa, ettei sitä enää halua jattaa ja jättää toimensa jollekulle innostuneemmalle henkilölle.

Niin, hywät ystäwät, älkää ymmärtäkö minua wäärin. Toiwoni ja pyrkimykseni owat wilpittömät.

Jääden odottamaan wiime kiertokirjeessä pyydettyjä tietoja ensi tilassa, toiwotan rauhallisia joulujuhlia ja hywää loppua wanhalle wuodelle.

Toimistossa joulukuulla 1908.

L. A. Forstén.

W. Saffarainen.

N:o 6. Suomen Eläinsuojelusyhdistyksen haaraosastoille.

Suomen Eläinsuojelusyhdistyksen sääntöjen § 9 mukaan yhdistys toimeenpanee johtokunnan lähemmin määräämällä paikalla ja ajalla koko yhdistystä ja kaikkia sen haaraosastoita käsittäviä kokouksia. Kuukausikokouksessaan helmik. 8 p:nä on yhdistys päättänyt ensi kesänä kesäkuun aikana (päi-

wää ei ole vielä määrätty) Kangasalla, sitäläisen haaraosaston avulla, panna toimeen tällaisen kokouksen.

Meisten kokousten suurta ja monipuolista merkitystä ei tarwinne ruweta tarkemmin selittämään. Vienee kylliksi, jos huomautan paria kohta. Tämmöiset kokoukset ovat omiansa kehottamaan uusiin ponnistuksiin niitä, jotka kenties ovat unohtaneet welwollisuutensa tai wäsyneet toiminnassaan; ajatusten waihto aatteen kotimaisten ystäwain kanssa ja kertomukset maamme rajojen ulkopuolella toimiwien aate-towerein työstä ja pyrkimyksistä ovat omiaan antamaan uutta wauhtia työllemme, synnyttämään uusia ajatuksia, uusia ideaalia, uusia aloitteita, jopa itselukellekin toivoa ja uskoa kykyynsä tällä alalla toimimisessa; näissä kokouksissa saa uutta herätystä työhön ja selkoa sen merkityksestä ihmiskunnan kehityksessä, uuden onnellisemman ihmiskunnan kaswattamisessa.

Näitä seikkoja huomioon ottaen ja muistaen, että kokous, joka tulisi olemaan 2-päiwäinen, pidetään yhdellä maamme luonnon-ihanimmista paikkakunnista, hywien kulkuneuwojen keskustassa, luulisi itselukunin haaraosaston olewan halukkaana lähettämään kokoukseen edustajan tai edustajia. Kehotan senwuoksi mitä watawimmin teitä ottamaan ensi kokouksessa keskusteltawiksi:

1) kenen tai teitä aiotte lähettää yhdistystänne kokouksessa edustamaan;

2) mitä keskusteluyhymyksiä tahtoisitte esittää kokouksessa pohdittawiksi.

Wastaukset olisi Toimistoon lähetettävä maaliskuun ajalla.

Kehotuksiini ja pyyntöihini olen jostus saanut wastauksia, jostus en. Pyydän sen wuoksi huomauttaa, että työmme on tärkeätä, että se ei wälinpitämättömyydellä ja leikkiä tehdessä edisty, ja rohkenen uskoa, että saan tässä pyytämäni tiedot. Toiwon ettei luottamukseni joudu häpeään.

Warojen wähyttä ei tietääkseni minikään yhdistyksen jowi panna syyksi kieltoon, sillä sen werran woi kukiin yhdistys uhrata ja mahdollisestihan on yhdistyksen jäsenissä

henkilöitä, jotka ainakin osaksi ottawat kustantaakseen matkansa.

Niille haaraosastoille, jotka vielä eivät ole lähettäneet vuosikertomusta, pyydän huomauttaa, että sellainen, vaikka kuinakin yksinkertainen, wälttämättä olisi hetimiten lähetettävä.

N:o 7. Suomen Eläinsuojelusyhdistyksen haaraosastoille.

Toimistossa elotuulla 1909.

1 §.

Viittäen tämän mukaan yhden lappaleen „Suomen Eläinsuojelusyhdistys ja sen haaraosastot“ saan kunnian huomauttaa että tätä kirjaa tulee olla ainakin pari kappaletta kussakin haaraosastossa ensiksikin siitä syystä että siinä tehdään selkoa kunkin osaston toiminnasta osaston perustamisesta alkaen näihin aikoihin saakka, ja toiseksi siksi, että tämä kirja on äidinkielellämme ainoa laatuaan, josta käy selville eläinsuojelustyön tärkeimmät tehtävät. Näin ollen se soveltuu olemaan tawallansa opastajana ja käsikirjana haaraosastojen toiminnassa.

Kirjan melkoisen suurien painokustannusten suorittamiseen olisi haaraosastojen ehdottomasti otettava osaa warojensa mukaisesti.

Sinnanalennusta myönnetään niille, jotka tilaawat 10 tai useampia lappaleita.

2 §.

Teurastusaika on taas owella Sen johdosta saan kehoittaa haaraosastojen esimiehiä ryhtymään sellaisiin toimenpiteisiin, että paikkafuntalaijet olisiwat tilaisuudessa heidän kauttansa saamaan taitawia teurastajia käytettäväkseen ja että warastossa on haluawille riittävä määrä ampuma-

loneita, patruunia, nallia y. m. teurastustoimeen tarwittawia esineitä.

Teurastuksen tunnetuksi tekeminen tapahtunee parhaiten kirkkokuulutusten kautta. Järjestyksen walvoja on kehoitettawa saattamaan teurastusasetuksen rikkojat lailliseen edeswastautseen.

3 §.

Erittäin suotawaa olisi, että osastot ainakin niillä paikakunnilla, misjä warmuudella tiedetään harjoitettawan hirwen metsästyötä, ampumaluwan ajaksi palkkaiwivat jonkun kaittiamiehen, joka samoilisi metsisjä lopettelemassa mahdollisesti haawoitettuja hirwiä.

4 §.

Rangasalan kokouksen yksimielisen päätöksen mutaijesti saan, huolimatta siitä että rehuwarat tänä syksynä tulewat olemaan werrattain kallishintaisia, kehoittaa haaraosastoja perustamaan rehuwarastoja, sillä kaikesta päättäen tulee rehunpuute ensi fewäänä olemaan tawallista tuntuwampi.

5 §.

Keuhkauden päättyttyä alkaa taas warsinainen työaikamme. Rehoitan arwoisia haaraosastojen esimiehiä ryhtymään tarkmokkaasti työhön käsiksi eläinten waiwojen huojentamiseksi. Paljon on meillä wielä tehtäwää. Eläinkunta huutaa apuamme. Onko meillä sydäntä olla ottamatta korwiimme sen pyyntöjä ja rukouksia? Eiwät eläimet liikoja pyytele — wain oikeutta ne odottawat meillä.

N:o 8. Suomen Eläinsuojeluyhdistyksen haaraosastoille.

Toimistossa 20 p:nä maaliskuuta 1910.

§ 1.

Tili Kangasalan Eläinsuojeluspäiväin päätösten johdosta syntyneistä menoista.

Pöytäkirjan uudestaan laatimisesta ja puhtaaksi- kirjoittamisesta	50: —
Pöytäkirjan painattaminen	163: 25
Pöytäkirjan lähettäminen eläinsuojeluyhdistyksille ja wirastoihin	20: —
Wirastoihin menneiden kirjeiden puhtaaksikirjoit- taminen	20: —
	Yhteensä 253: 25

Kangasalan kokouksen päätöksen mukaan päätettiin nämä kustannukset jakaa suhteellisesti kaikkien yhdistysten kesken. Emänhdistys on niitten tietojen mukaan, jotka ilmenewät vuosikertomuksista, jakanut menot seuraawasti:

Emänhdistys	100: —	Piikkalan	osasto	3: —
Ukaan	osasto 5: —	Lopen	"	3: —
Uikkalan	" 5: —	Längelmäen	"	5: —
Elisenwaaran	" 7: —	Nummelan	"	11: —
Etolan	" 3: —	Nurmijärwen	"	5: —
Haminan	" 5: —	Berniön	"	7: —
Hattulan	" 2: 25	Ruoweden	"	3: —
Ikaalisten	" 7: —	Raumaan	"	5: —
Kajaanin	" 5: —	Sauwon	"	3: —
Kangasalan	" 5: —	Tammelan	"	5: —
Karunan	" 3: —	Urjalan	"	10: —
Keski-Suomen	" 10: —	Walkealan	"	5: —
Koiviston	" 5: —	Wiitajaaren	"	3: —

Kurttijoen	osasto	2: —	Wirtain	osasto	3: —
Lahden	"	3: —	Salon El. yhd.	"	5: —
Loimaan	"	5: —	Sawonlinnan	"	5: —

Yhteensä Smt. 253: 25

Yhdistystä pyydetään ensi tilassa lähettämään Toimistoon yllämainittu osansa.

§ 2.

Koska takatalwi on kewäällä odotettawissa, pyydetään yhdistyksiä sen sattuesssa tekemään voitawansa kufin paikkunnallaan.

§ 3.

Kangasalan kokouksen yksimielisen päätöksen johdosta, että seuraawa kokous pidettäisiin Forsassa w. 1910, saan kehoittaa arw. esimiehiä ennen toukokuun 1 p:ää lähettämään eläinhuolustoimistoon tiedon niistä keskusteluyhdistyksistä, joita kufin osasto haluaa kokouksessa pohdittawiksi, sekä ilmoituksen siitä kuinka monta edustajaa kufin osasto aikoo kokoukseen lähettää samaten kuin siitän, kufka on edustajiksi walittu.

§ 4.

Vintuhojeluksen tärkeuden takia kehotan haaraosastoja perustamaan Sylwia-piirejä. Warsinkin näin kewäällä, ennen koululasten kesälomallepäähyä, olisi siihen sopiwa aika.

§ 5.

Niitä yhdistyksiä, jotka eiwät ole vielä vuosikertomustaan emänyhdistykselle lähettäneet, kehotan sen tekemään ensi tilassa.

L. A. Forstén.

Aufusti Simelius.

N:o 9. Suomen Eläinsuojelusyhdistyksen haaraosastoille.

Toimistossa, syyskuulla 1910.

1 §.

Synsteurastus lähestyy. Pyydän senwuoksi taastin huomauttaa arw. osastoja warustautumaan ajanmukaisilla teurastusvälineillä, joita kunkin osaston tulisi pitää yleisön saatavana; niitä pitäisi olla myytäväksi, lainattavaksi, ja niiden lewittämisestä tulisi huolehtia. Eläinsuojelustoimisto, joka nykyään on maassamme ainoa paikka, misjä ampumakoneen patroonia on saatavana, on teettänyt uusimallisia pysyjä, jotka laukaistaessa eiwät pamahda niin kowasti kuin entiset. Koneen hinta on 6 mk.. Walmiiksi ladattu patroona maksaa 20 p:iä, hylsy 15 p:iä, kuula 3 p:iä, 100 nallia 60 p:iä. — Suuresti hyödyttäisi asiaa, jos osastot kirkonkuulutusilla muistuttaisiwat yleisölle elof. 14 p:nä 1902 annetun teurastusasetuksen vaatimuksia.

2 §.

Rangasalan kokouksen päätösten johdosta läänien kuwernooreille lähetetyt kirjelmät owat tuottaneet suotuisia tuloksia. Kuwernoorit owat ottaneet ne hywin myötätuntoisesti vastaan ja lupautuneet awustamaan eläinsuojeluasiasiaa. Kierto-kirjeillä he owat kääntyneet alaisten ja nimismiesten puoleen, welwoittaen heidät noudattamaan tarkkuutta aatettamme kosewissa asioissa.

Tämä on tietysti suuri helpotus työllemme. Entistä helpommin saamme nyt kruununmiehiltä apua sitä tarwittesamme. Jos he tuntuwat haluttomilta asioihin ryhtymään, sopii heille mainita niiden kiertokirjeitten numerot, joilla kuwernoorit owat huomauttaneet kysymyksessä olewista seikoista. Quettelen senwuoksi tässä sanottujen kiertokirjeiden numerot, jotta olisi helpompi niihin wiitata. Ne owat:

— Mudenmaan läänin kuwernoorin kirjelmä n:o 25077 helmik. 17 p:ltä 1910.

Hämeen läänin kuvernöörin f. n:o 3956 maalisk. 14 p:ltä 1910.

Wiipurin läänin kuvernöörin f. n:o 329 ja 330 maalisk. 4 p:ltä 1910 sekä kirjelmä n:o 912.

Mikkelin läänin kuvernöörin f. n:o 486 maalisk. 7 p:ltä 1910.

Kuopion läänin kuvernöörin f. n:o 1375.

Waasan " " f. n:o 983 huhtik. 29 p:ltä 1910.

Dulun läänin kuvernöörin f. n:o 10 p:ltä ja helmik. 22 p:ltä 1910.

3 §.

Uusia haaraosastoja on kesän aikana perustettu Haapawedelle, Muolaan ja Heinäwedelle.

4 §.

Vuoden kuluessa ovat seuraawat esimiehen-muutokset haaraosastoissa tapahtuneet:

Ukaan o:n puheenjohtajana on nyt	maanwilj.	E. Mönkö.
Uikkalan	" "	opett. A. Siwen.
Haapaweden	" "	kirkkoherra E. Molin.
Haminan	" "	poliisi J. Laine.
Hartolan	" "	opett. A. Nalto.
Hattulan	" "	maanw. L. Wentola.
Kajaanin	" "	maisteri H. Linna.
Kainuun	" "	agr. K. Harjanen.
Karkun	" "	kirkkoherra Bergroth.
Kaunuin	" "	maanw. A. Lehtosaari.
Kurttihoen	" "	agr. K. J. Sonck.
Laisniemen	" "	maanw. E. Bäck.
Lavian	" "	maanw. J. Runkka.
Uikkalan	" "	maanw. E. J. Seppälä.
Muolan	" "	seppä A. Roos.
Mäntsälän	" "	yltiopp. S. Puro.

Nurmeksen puheenjohtana on nyt	apteekk. M. Calonius.
Nurmijärven	opett. S. Luoma.
Dulun	eläinlääkäri Reinilä.
Perniön	opett. A. Min.
Rauman	liikennetireht.
	E. Huikarinen.
Ruoweden	past. G. Wäinönheimo.
Sakkolan	maanw. A. Naskali.
Sauwon	poliisi W. Saarikoski.
Tuulosken	seppä A. Rautafoski.

5 §.

Jorssan kokouksen johdosta saan kehottaa osastoja ryhtymään takatalwiwarastojen perustamiseen. Sääntöjä tällaisia warastoja warten saa Toimistosta.

6 §.

Niitä haaraosastoja, joilla ei ole sääntöjä kotirohtolain käyttämistä warten, kehotan tilaamaan sellaiset heti Toimistosta.

T. A. Forstén.

Mukusti Simelius.

N:o 10. Suomen Eläinsuojelusyhdistyksen haaraosastoille.

Eläinsuojelustoimistosja 1 p:nä joulukuuta 1910.

Meisissä kokouksissa sekä Kangasalla että Jorssassa lausuiwat osastojen edustajat mielipiteenään ei waan että äänenkannattajamme Eläinten Ystävä edelleen ilmestyi mutta myös että kaikkien osastojen tuliji ei ainoastaan kannattaa lehteä hankkimalla sille mikäli mahdollista tilaajia mutta myös lähettää toimitukselle kirjoituksia ja paikallisuutisia. Näistä kokouksen päätöksistä on Toimisto kierto- kirjeillä ilmoittanut. Siitä huolimatta owat ainoastaan

harvat haaraosastot yhteistä äänenkannattajaamme tilanneet. Pääyhdistys on tästä huolimatta, täyttääkseen kokousten yhteistä mielipidettä, päättänyt w. 1911 julaista lehteä edelleen ja wetoo taasen ei wain edellä mainittuihin seikkoihin waan siihenkin yleisesti tunnustettuun tojiseikkaan että kirjallisuuden lewittäminen puhutun sanan jälkeen on tepsiwän keino saada aatteemme yhä laweammalla tunnetuksi. Sen wuotji kehoteaan täten haaraosastoja toimimaan niin paljon kun mahdollista Eläinten Ystävän lewittämiseksi.

Haaraosastoista kuuluu usein ääniä, etteiwät ne woi mitään warain puutteessa tehdä. Esim. tässä on lopiwa toiminta-ala. Intoa wain tilausten keräämiseen. Eläin-
suojelusaatetta sillä edistetään.

Toimitus pyytää tässä erikseen huomauttaa, että ensi wuonna tulee Eläinten Ystävän liitteenä julkaistawaksi suomennos prof. Gallin teoksesta „Eläinten oikeudet“, jota-paitji maaliskuussa julkaistaan tunnettujen kirjailijain awus-
tamana juhlanumero yhdistyksen 10-wuotijsen olemassaolon muistoksi. Eipä siis luulisi kenenkään woiwan pitää tilaus-
hintaa liian kalliina.

Edistääkseen lehden lewiämistä on sen liifäji lehden toimitus päättänyt ensi wuonna jafaa kaffi palkinoa, 30 ja 20 mk., niille haaraosastojen jäsenille, jotka hankki-
wat enimmin tilauksia. Innokkaaseen työhön siis!

Lehden, jonka tilaushinta on 2 mk. wuosikerta, saawat haaraosastojen kautta jäsenet 1 mk. 80:llä.

Toiwottamalla rauha lista joulua ja hywää loppua wanhalle wuodelle, pyydän saada lausua kiitokseni kaikille niille arw. johtomiehille, jotka waiwojaan säästämättä owat työkennelleet kalliin aatteemme tunnetuksi tekemisessä, ja weliellijimmän kehotukseni innokkaampaan työhön uuden wuoden aikana niille joilla syystä tai tojsesta ei ole ollut siihen tilaisuutta.

Herra työtämme siunatkoon.

T. K. Forstén.

Mustusi Simelius.

N:o 11. Suomen Eläinsuojelusyhdistyksen haaraosastoille.

Toimistossa tammikuulla 1911.

§ 1.

Samalla kun lähetän Teille yhden kappaleen „Nautapaarma“ nimistä kirjaa, katson eläinsuojelustyön tekijän velvollisuudeksi ottaa ensi askel sanotussa kirjassa mainitun toukan tuhotöiden ehkäisemiseksi. Kehottaisin senwuoksi haaraosastojen esimiehiä seikkaperäisesti tutustumaan kirjan sisällökseen ja sitte wartawasten pidetyissä kokouksissa tekemään siitä paikkakuntalaisille selkoa. Mutta koska luonnollisesti nautapaarmatoukan tuhoamisesta koituwien menojen tähden haaraosastoille tulisi tukalaksi yksinänsä ryhtyä puheena olewiin toimenpiteisiin, kehottaisin niitä yhteistoimintaan meijeriyhdistysten, maamiesseurojen y. m. sellaisten yhdistysten kanssa siihen suuntaan kuin puheenaolewassa kirjassa wiitataan.

Pyntäisin arwoisia osastojen esimiehiä kirjelmällä ilmoittamaan minulle mihin toimenpiteisiin on tämän johdosta ryhdytty, ja on yhdistys asianhaarojen niin waatiesa walmis warojensa mukaan awustamaan yrittystä.

§ 2.

Forsassa wiime kesänä pidetyssä kokouksessa tultiin siihen yksimieliseen päätökseen, että tänä vuonna maaliskuulla pidettävän pääyhdistyksen kymmenwuotiskokouksen yhteydessä täällä Helsingissä toimeenpantaisiin eläinsuojeluspäiwät. Mutta koska niiden toimeenpaneminen waatii melkoisia menoja, ei yhdistys katso woiwansa ryhtyä päätöstä toteuttamaan, ennenkuin se on saanut warmoja tietoja siitä, lähettävätkö haaraosastot edustajiansa kokoukseen. Tämän johdosta kehotan haaraosastoja ensi tilassa kirjelmällä minulle ilmoittamaan aikowatko lähettää edustajia tähän kokoukseen ja kuinka monta, jotta voitaisiin hywissä ajoin ryhtyä toimenpiteisiin m. m. ajuntojen hankkimiseksi j. n. e. Eläinsuojeluspäiwiillä

tulee pidettäväksi esitelmiä ja keskusteluja. Myöskin aijotaan asettaa nähtäväksi eläinsuojelusejineitä ja toimeenpannaan hawainnollinen teurastusnäyte.

§ 3.

Kokouksessaan tammikuun 16 p:nä päätti yhdistys myöntää vähintään kolme sadan markan suuruisia matkapurahaa ensi elokuulla Kööpenhaminassa pidettävään eläinsuojeluskongressiin aikowia warten. Haaraosastoja kehotetaan apurahaa haluawia ilmoittamaan ensi tilassa allekirjoittaneelle.

§ 4.

Ojastoja pyydetään, huolimatta suuremmista tai vähemmistä töittensä tuloksista, niistä sääntöjen mukaisissa kertomuksissaan ilmoittamaan.

Runnioittaen

L. K. Forstén.

Aufusti Simelius.

N:o 12. Yleensä kaikille Eläinten Ystävän lukijoille ja erityisesti Suomen Eläinsuojeluyhdistyksen haaraosastoille.

Toimisto, 10/XII 1911.

On mahdollista, että moni tämän lehden lukija on kaikessa hiljaisuudessa ajatellut, että „koinpa epäsäännöllisesti se Eläinten Ystävä tänä vuonna ilmestyy.“ Ja ehkäpä joku on ollut siitä hieman suutuksisaantin. Senpä wuoksi lienee paikollaan tämän asian johdosta sanoa joku sana.

Seikka on nim. se, että syy vuoden alussa oli aiwan toimituksesta riippumaton. Silloin näet oli kirjaltajain lakko ja se teki warjinkin ilmestymisen epäsäännölliseksi. Senhän kaikki ymmärtävät.

Toinen „epäsäännöllisyys“ perustuu siihen, että tänä vuonna on usein tullut lakkoisnumeroita. Tämäkin seikka

on helposti selitettävissä. Kaksioisnumero tulee halvemmaksi kuin kaksi yksinkertaista numeroa, ja kun lehden warat ovat tuike niukat, on toimituksen täytynyt tähän halvempaan tapaan turvautua. Ehkäpä se ei ole tyydyttänyt jokaista tilaajaa, mutta sille ei ole mitään voitua.

Mutta jos tilaajamäärä saataisiin nousemaan, kyllä kaikki muuttuisi. Senwuoksi, arw. lukijat, tehkääpä vielä yksi ponnistus Eläinten Ystävän hyväksi, hankkimalla sille uusia tilaajia ensi wuodeksi. Sillä ette te kai tahtoisi, että tämä lehtenne kuolisi!

Kyllähän tämän lehden toimitus ymmärtää ja tietää, että lehtiä ilmestyy monia ja että menoja on kullakin paljon. Mutta me ymmärrämme myöskin, että jokainen tilaaja woi, jos tahtoo, saada yhden uuden tilaajan tälle lehdelle. Kun hän sen lisäksi itse uudistaa tilauksensa, tulee tilaajamäärä kasvintertaiseksi.

Ja siihen meidän on päästävä.

Ottakoon siis jokainen Eläinten Ystävän tämänwuotinen tilaaja tunnussanaksi: „Eläinten Ystävän tilaajamäärä vähintään kasvintertaiseksi w. 1912.“

* * *

Maaseutulehdistä saa usein osakkeen „Edistysseurojen toiminta“ alla lukea kertomuksia eri seurain toiminnasta. Olen oikein säännöllisesti katsonut kymmentunnasta eri seuduilla maatumme ilmestystä lehdestä, eikä sieltä löytyisi jotain eläinsuojelusyhdistyksistäkin — mutta turhaan. Tiedänhän minä, että monet seurakunnat innoikkaastikin toimivat, mutta tekewät sitä työtä kaikessa hiljaisuudessa. Ei kuitenkaan olisi „pois tieltä“, jos siitä etempänäkin kuultaisiin, se woiisi ehkä awata monenkin mielen ajattelemaan eläinsuojelusaatteen tärkeyttä. Ehkäpä myöskin ollaan toisin paikoin eläinsuojelusyhdistyksissä wälinpitämättömiä. Matellaan ehkä: „Mitäpä sitä eläinsuojeluseura ryhtyisi toimeenpanemaan iltamia t. m. s., josta woiisi lehtiin kirjoittaa!“ Wäärin on kuitenkin niin ajatella. Päinwastoin tulee koettaa kaikin keinoin saada

yleisöä ymmärtämään asiaamme, wetää sitä eläinsuojelustyon piiriin. Eläinsuojeluasian ajajat woivat ihan yhtä hywin järjestää iltamia y. m. s. kuin muutkin. Yrittäkääpä wain! Wälinpitämättömyys pois! Kun esim. luin lehdistä, että 124 lle seuralle oli myönnetty arpajaislupa, ja kun huomasin ettei niissä ollut yhtä ainoata eläinsuojelusyhdistystä, niin hämmästyinpä suuresti, sillä ei se mielestäni erityistä wilkkautta eläinsuojelusyhdistyksissä todistanut. Mutta hartain toiwoni on, että mitään itäviä todistuksia tuon toiminnan wilkkauden suhteen ei wast'edes ole. Intoa osottakaamme!

* * *

Kun tuon tuostakin saapuu Eläinsuojelustoimistoon kysymyksiä siitä, onko lupa käyttää piikkilankaa aitaus-aineena, niin pyydän saada ilmoittaa, että laki ei sen käyttämistä kiellä. Kun kuitenkin sen käyttäminen aikaansaa suuria karsimyksiä, olisi suotawaa, että haaraosastot ottaisi wat talwen kuluessa käsiteltäväkseen kysymyksen piikkilanka-aidoista. Tieto keskustelun tuloksesta sekä walaisewia esimerkkejä — mikäli niitä tunnetaan — piikkilanka-aidan haitallisuudesta pyydetään lähettämään pääyhdistykselle, joka sopi wassa tilaisuudessa ottaa asian tarkastettawakseen ja ryhtyy sen johdosta tarpeellijiksi katsottuihin toimenpiteisiin.

* * *

Tulipaloista ei ole ollut puutetta kewään ja kesän aikana. Warsinkin metsjäpaloja on sattunut monia, niin että suuriin summiin nousewat ne wahingot, joita tuli on aikaansaanut. Monet owat ne eläinparat, jotka täten mitä julmimmalla tawalla owat saaneet heittää henkensä tai muuten kärkejä.

Huolimattomuus on useimmiten syynä näihin onnettomuksiin. Taloudessa käytetään huonoja lyhtyjä, metsässä käwellesjä heitellään poluille ja polkujen wierille palawia

tulitikkuja, wiritellään tupakkatulia, jotta jätetään sammuttamatta. — Pitäisi toki jokaisen muistaa, kuinka waarallinen leikkitalu tuli on.

* * *

Raikkialla walitetaan huonoa wuodentuloa, warsinkin karjan muonan suhteen. Wiime kewäänä jo oli suuri muonan puute, eläimet kärsiwät tawattomasti; kesälaidun on ylimalkaan huono, ja nyt kaiken päälliseksi tulee hywin wähän heiniä. Mikä talwi odottaakaan eläinparvoja! Eiwättöhän haaraosastot jo wihdoinkin näkiji hywäksi ryhtyä toteuttamaan welvollisuusjiaan takatalwiwarastojen perustamisen suhteen. Siinä olisi keino, joka warmasti pelastaisi monta eläintä kärsimästä. Ololla mainitsen, että jottkut yhdistykset owat yhtyneet näitä warastoja aikaansaamaan — kewäälläkin pari yhdistystä alkoi asiaa harrastaa. Wähän näitä tällaisia tuitenkin on, ylen wähän: kaswatoon niiden luku moninkertaiseksi.

Sanon tuon erityisesti haaraosastoille.

Muille sitäpaitsi sanon, että kookaa talwen waraksi mikäli mahdollista kaikkea eläinten ruuaksi kelpaawaa, nokkosista alkaen, sillä „lisänä rikka rokasja.“

* * *

„Sonni ruhjonnut miehen, waimon, hoitajansa, lapsen“
... sellaista saa kuulla tawan takaa. Se kohtelu, mikä usein tulee sonniwasikan osaksi, ei woi olla seurauksitta niiden suuriksi kaswettua. Usein siinä on monia epäkoh tia, ja niistä on monta kertaa puhuttu. Wanhempien ihmisten tulisi toki tietää, että eläimestä tulee semmoinen kuin siitä tehdään.

On olemassa n. s. kyttyimiä, jotta asetettuina sonnien jalkeihin estäwät niiden juoksemista, karkaamista ja hyppäämistä. Semmoinen kyttyin olisi hankittawa jokaiseen taloon,

jossa on vihainen sonni. Niitä käyttämällä voi sonnia helposti koko kesän käyttää laitumella. Sonni tottuu niihin warjin pian, eikä sitä silloin missään tarwitse sulkea seinien sijaan.

Ulinomaan saa kuulla tai sanomalehdistä lukea eläimiä kohdanneista onnettomuuksista. Milloin on warjan jalka joutunut kiwien väliin tai niittokoneen teriin, hewonen kuollut westiojaan, nurmiketoon, junan alle, tai lehmä kuollut myrkyllisistä wäriaineista, lasin- ja raudanpalajista tai neu-loista, lampaat joutuneet salaman uhriksi j. n. e.

Mistä on syy kaiikkiin näihin wahinkoihin haettava?

Useinmiten on epäilemättä syytä huolimattomuus. Esim. niittokoneet owat niin rakennetut, että terä pienellä nykäisyllä saadaan waarattomaksi. Ja muutenkin, muissakin suhteissa, voidaan olla paljon warowaisempia kuin usein ollaan. — Tässä pieniä huomautuksia siitä, miten on meneteltävä.

Namuihin illoin on isännän määräämän henkilön mentävä katsomaan lieassa tai irrallaankin olewiä eläimiä; pihoilta, joihin eläimillä on wapaa pääsy, on wäritähteet lukkojen taakse tätkettävä; waimowäen on heinänteko- ja puimistytössä jätettävä pois hattu-, hius- y. m. neulat ja koristukset, jotka helposti putoilewat ja, jollei ennen niin talwella, joutuwat eläinten suuhun rehun kanssa. Tanssimisiä ja hyppyjä ei ole sallittawa ladoissa ja muissa paikoissa, joissa karjan muonaa säilytetään. Lampaita pidetään tawallisesti laitumella siksi lähellä kotia, että ne woi helposti ukkojen-ilman sattuesssa saada kotiin ajetuiksi. Waltion puolesta on radalle wiewille teille laitettu hywät portit; tuliji wain sulkea kunkin ne niistä kulklessaan, jotta eläimet eiwät pääsi radalle ja joutuisi junan alle. J. n. e.

Uivan warmaan wältettäisiin moni eläimen omistajalle suurta wahinkoa tuottawa epäkohta ja eläinten moninaiset kärsimykset tulisiwat ehkäistyiksi, jos suurempaa huolellisuutta ototettaisiin eläinten hoidossa kuin usein on laita.

Raikkien eläinsuojeluyhdistysten tuliji kokouksissaan

laxeasti käsitellä näitä asioita ja kääntää niihin yleistä huomiota.

* * *

Baasa-lehdestä lainaamme „Eläinten Ystävään“ kirjoituksen teuraseläinten kuljetuksesta. Kirjoituksesta käy selville osa siitä äärettömästä kidutuksesta, jonka alajena eläimet owat, ennen kuin ne saawat tehdä meille, kiittämättömille, viime palveluksensa. Käytin sanaa osa, jolla tarkoitan, että kirjoituksessa käsitellään eläinten kuljetusta werrattain lyhyillä matkoilla. Kun tässä kirjoituksessa mainittuihin kidutuksiin lisätään, että paikkapaikoin maassamme teuraseläimiä kuljetetaan 600—700 km. (Zoenjuusta Pietarin lähistölle) tai että yksiiin ja samoihin wankkureihin ehdetaan nuorta karjaa niin suuri määrä, ettei eläinten wälillä ole sormenkaan paksuudelta, ja niitä sitten kowassa auringon helteessä kuljetetaan satoja kilometrejä, niin saamme täydellisemmän kuwan noiden onnettomain eläinten kauheista kärsimyksistä. — Kehotamme arw. lukijoitamme tekemään kufin puolestaan mitä tehdä woi teuraseläinten kuljetuksesta aiheutuwien tuskain lie Wittämiseksi, samaten kuin tietysti eläinten kärsimysten wähentämiseksi muutenkin.

* * *

Kiertävä puhuja on yhdistyksellemme wihdoinkin saatu. Toimeen on otettu hewoshoidonneuwoja, hra Konrad Harjanen Rajaanista. Hän alkaa toimintansa ensi marraskuun 1 p:nä.

Kauwan on kiertävän puhujan hankkimispuuha ollut wireillä; kun se nyt on tuloksen tuottanut, on myöskin toiwottawa, että hankkeesta saadaan wastaawaa hyötnä. Kehotan senwuoksi arw. haaraosastoja toimiohjelmaansa talwikaudeksi laatiesaan ottamaan huomioon, että nyt he woiwat saada seudulleen eläinsojeluspuhujan. Mutta milloin he hänen toiwosiwat saapuwan, siitä oliji tieto ajoissa saatawa. Niin pian kuin suinkin lähettäköön siis kufin haara-

osasto puhujatilauksensa päähdistykselle, jotta puhujan matkat voitaisiin sen mukaan järjestää siten, että niin moni osasto kuin suinkin pääsisi hänen luennoistaan osalliseksi.

L. A. Forstén.

Antusti Simelius.

Sinta 25 p:ia.